

El prestigiós DJ Ruptura, ja veterà en el festival, serà un dels músics que interactuarà amb l'OBC, que interpretarà tres composicions del vienès Anton Webern.

El Sónar parteix d'unes estadístiques que l'any passat es van tancar amb prop de 84.729 espectadors, 43.784 dels quals van assistir a les activitats de dia, principalment en l'eix del CCCB i el Macba, i la resta, 40.945 espectadors, van acudir a les de nit, a la Fira Gran Via M2.

Considerat un dels festivals més sòlids dins el circuit europeu del gènere, ofereix, per una entrada única de 105 euros, un abonament que dona accés a totes les activitats, prop de 300, entre concerts, sessions de discjòqueis, projeccions de cinema, treballs multimèdia i altres disciplines, presentades per prop de 500 artistes provinents d'uns 25 països.

Els promotors del Sónar, Enric Palau, Ricard Robles i Sergio Caballero, membres d'Advanced Music, parlen d'un esdeveniment que s'ha convertit en un centre de referència del sector, i continuen mantenint la línia de presentació de noves músiques electròniques i de l'art visual considerat més avantguardista i la seva relació amb les noves tecnologies.

La dotzena edició del Festival Internacional de Música Avançada i Art Multimèdia es disposa a batre rècords d'assistència. El Sónar posa en contacte, durant tres dies i tres nits, del 16 al 18 de juny, a Barcelona, els seguidors de les últimes tendències electròniques, els artistes internacionals considerats més rellevants i els professionals que es mouen al seu voltant i que tenen relació amb el sector.

Els productors del Sónar intenten que un bon nombre dels artistes convidats no hagin actuat mai aquí, amb l'interès afegit de descoberta que això representa per als seguidors. El Sónar vol recollir la tradició de la música electroacústica i les propostes que s'han anat fent més rellevants en les últimes dècades.

En aquesta edició, segons els promotors, es tendeix més a la presència d'instruments orgànics i el reforç de la

veu, en un retorn als inicis, amb un cert allunyament del so electrònic, cosa que farà que molts ordinadors portàtils, que s'havien convertit en autèntics protagonistes del Sónar, siguin substituïts per instruments més tradicionals, tant de corda com de percussió: guitarres, baixos i bateries.

A pesar d'aquesta intenció, l'extens programa del Sónar 2005 ofereix propostes per a tots els gustos, des de les

Amb el cap com un bombo, però amb el calaix ple

El Sónar té la seva cara amable i la seva cara antipàtica. Més que antipàtica, sorollosa.

Per una banda, s'admet públicament que el Festival Internacional de Música Avançada i Art Multimèdia contribueix a incrementar el motor econòmic de la ciutat, ja que en l'última edició va generar, sembla, 47 milions d'euros. A més, segons els promotors i les institucions que els donen suport, significa també un dels pistons que mantenen engegat el mateix motor econòmic, tant a causa de les activitats pròpies que organitza com per la dinamització paral·lela que comporta per al sector de l'hostaleria i el comercial en general, sobretot el de la zona on té lloc el festival. Però, per una altra banda, la ubicació dels diversos escenaris del Sónar en ple centre urbà origina també queixes dels veïns, motivades principalment per la contaminació acústica que produeix el festival de dia. Malgrat l'èxit demostrat del Primavera Sound al recinte del Fòrum, el Sónar no ha volgut canviar de lloc.

Els veïns del nucli que encercla el CCCB, el Macba i el Convent dels Àngels s'han mobilitzat per denunciar que, mentre es fan campanyes municipals contra el soroll, l'Ajuntament de Barcelona i les institucions culturals públiques com el CCCB i el Macba permeten l'ocupació de l'espai urbà durant tres dies seguits, amb les conseqüències de contaminació acústica persistent des de les 12 h del migdia fins a les 10 h de la nit, a més de la degradació i els conflictes de neteja que comporta l'afluència d'una mitjana de 50.000 persones en un espai reduït com aquest del Raval.

Aquest és un sector urbà ja tocat per la febre dels practicants del monopatí, que s'han fet seva la rampa del Macba i que han convertit l'espai de la plaça en una mena de petita San Francisco, capital de l'*skate* (patí). Un lloc així esclata, en paraules d'alguns dels veïns, quan, a les molèsties de la massificació i la falta d'una normativa urbana, s'afegeixen les de la contaminació acústica de festivals com el Sónar.

És evident, doncs, que la música electrònica, que per un costat té tants seguidors, per un altre acaba posant el cap com un bombo als més indefensos, en aquest cas els veïns. Alguns d'ells admeten que, d'uns anys cap a aquí, els decibels del Sónar han baixat, arran, és clar, de les seves protestes, però que l'eco del so no s'elimina sinó, ben al contrari, s'amplia.

L'edició del Sónar 2005 no s'ha salvat de les queixes. Si l'any passat quasi un centenar de veïns van manifestar per escrit el seu malestar, aquest any la recollida de signatures ja va començar el mes de maig, des del moment que es va anunciar el festival, i ha continuat durant la primera quinzena de juny.

A l'altra cara de la moneda hi ha els que regenten comerços de tota mena a la zona. Els bars i les terrasses admeten que l'edició del Sónar els és més que favorable, i sembla que no sentin el soroll de dia sinó només el dringar de les caixes registradores. Diuen que el calaix es multiplica quasi per miracle i molts d'ells han d'incrementar el servei durant els tres dies. Els més radicals fins i tot pensen que, amb contaminació acústica o sense, els veïns són "uns intolerants" que sempre es queixen, "fins i tot per la remor de converses de les terrasses d'estiu".

Els que també demostren una passió amorosa pel Sónar i se'n beneficien gairebé tant com els bars i les terrasses són els establiments de queviures i begudes, la majoria regentats per famílies immigrades, que, quan els parles del Sónar, sembla que sentin ploure en lloc de sentir el so dels bombos electrònics, i accepten, amb un somriure silenciós propi del gremi, que aquestes mogudes urbanes els salven una bona part de la temporada.

Davant d'això, Maica Merino, la presidenta de l'Associació Ponent –col·lectiu de veïns que actua en el sector del Raval nord i que agafa el nom de l'actual carrer Joaquim Costa, on La Granja recorda el lloc de naixença de Terenci Moix–, ha explicat a EL TEMPS que, en l'última edició, després de tenir converses amb els representants del districte Ciutat Vella de l'Ajuntament de Barcelona, la potència del so es va reduir. "L'Ajuntament ens ha informat que hi hauria més control, i una mica s'ha notat. Hem vist créixer el Sónar, però en els dos o tres últims anys, el soroll havia arribat al límit suportable." Tot i així, ella mateixa, que treballa de dia molt a prop dels espais d'actuació, afirma que durant els tres dies del Sónar arriba un moment que ha de deixar de treballar. La mateixa presidenta de l'Associació Ponent aclareix que no tots els veïns es queixen amb la mateixa contundència: "Els que toquen a la plaça del Macba són els més afectats, i els que n'estan més lluny no en senten tan agudament els efectes dins de casa, en tot cas, es ressenten de la massificació que comporta aquest Festival."

Per la seva banda, el gerent del districte Ciutat Vella, Jordi Pareyra, accepta les queixes dels veïns i ha afegit que, a banda de la reducció dels decibels, en aquesta edició s'elimina un dels escenaris, el més pròxim als habitatges, i es trasllada al Convent dels Àngels. Pareyra no descarta tampoc que es continuïn les converses amb l'organització perquè el Sónar acabi trasllandant-se al recinte del Fòrum.

Andreu Sotorra

més reconegudes fins a les considerades més marginals, com el hip-hop. De les més arriscades a les més tradicionals.

A noms considerats estrella del festival, com els de The Chemical Brothers –un dels més esperats d'aquesta edició–, De La Soul o The Durutti Column, es poden afegir els d'Edan & Insight, dos renovadors de l'escena *underground*, i els de DJ Yoda i Cut Chemist, uns prestidigitadors dels plats, així com l'última revelació anglesa, la cantant M.I.A., que afegeix elements de dancehall en les seves actuacions. A més de noms com els de Róisín Murphy, vocalista de Moloko, Jamie Lidell, Afra i Noah 23.

L'electrònica, la principal targeta de presentació del Sónar, es mou entre els grups d'estil més inclassificable i els més emocionals, els més ballables o els més populars. I, a l'altra banda de la balança, els grups que entren al festival prescindint de l'electrònica més pura i que s'acosten més al rock i el pop, alguns dels quals, com The Durutti Column, representen l'interès pel *revival* rocker.

Una de les constatacions que fa que el Sónar sigui vist com una barreja d'interessos és l'aportació que el festival fa en aquesta edició a l'any de la gastronomia. La ironia musical prendrà forma amb intervencions que tenen els estris de cuina com a instruments i que, segons com es miri, podrien recordar les cassolades populars dels últims temps contra la guerra, fins a la manipulació que un grup austríac, la Vegetable Orchestra, fa amb la conversió de verdures en instruments, que, malgrat el so, no se salven, finalment, d'anar a parar a la cassola del foc.

Per tercer any, l'Auditori s'afegeix al Sónar amb la fusió de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) amb Richie Hawtin, DJ Rupture i Doseone, a més d'interpretar un repertori centrat en el concepte del paisatgisme amb el corresponent suport visual, tenint en compte que l'espai Randonée, un passeig pel paisatgisme del segle XXI, analitza les possibilitats del paisatge a través dels nous mitjans.

El Sónar de dia –polèmic per les protestes dels veïns del Raval pròxims als espais d'actuació–, disposa de cinc escenaris: el Sonar Village, el SonarLab, el SonarComplex, el Sonorama i l'escenari Hall, a més de les àrees d'exposició i divulgació, com el SonarCinema, conferències i debats i el SonarMatica.

És en el Sónar de dia que es fa un repàs a les propostes més recents de l'electrònica, l'electro, el hip-hop, el pop electrònic, el post-rock, el concretisme digital, el folk electrònic i el jazz experimental amb l'actuació de noms com Khonnor, Midaircondo, FS Blumm, Vert, Tape, Goodiepal, Munk, Artificial, Noze, Booka Shade, Hot Chip, General Electrics, World's End Girlfriend, Tatsuki o Mocky.

El Sónar posa en contacte durant tres dies i tres nits els seguidors de les últimes tendències amb els artistes internacionals més rellevants. Adreçat a un públic inquiet, i curiós, el certamen augmenta cada any la participació de nous artistes d'última generació, de professionals i d'algunes empreses que tenen un paper influent en el sector de les músiques i les arts electròniques. La majoria veuen la trobada més com una fira del sector que no pas com un festival.

Andreu Sotorra

Penseu que la traducció us ha fet perdre l'escriptura, que hauríeu escrit molta més poesia i més prosa si no haguéssiu traduït tant?

—No podria imaginar-me a mi mateix sense traduir. Per a mi la traducció és un estímul per a la creació. La traducció és la convivència de la llengua i l'esperit creatiu. Traduir poesia és fer poesia i traduir prosa també va molt a favor de la creació.

—Què tradueix a hores d'ara?

—Els *Aforismes de Zúrau*, de Kafka, que no són ben bé aforismes. És el que feia quan em van donar la notícia del premi. Vaig pel 101 i me'n falten només vuit. Kafka és ideal per traduir, perquè és difícil però clar. Una vegada l'has entès, pots entrar-hi molt bé. Els editarà la nova editorial Arcàdia i seran precedits per un text de Roberto Calasso, el capítol final del seu llibre *K.*, traduït de l'italià per una altra persona.

—Com és que no figureu en la nòmina dels històrics traductors de Kafka al català, la de Lluís Solà, Ga-

